

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2025, č. j. 10.01-000614/24-0004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 11. 2025, č. j. 8 A 30/2025-28,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) usnesením podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zastavil řízení ve věci žaloby, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované. Důvodem bylo nezaplacení soudního poplatku.

[2] Podáním kasační stížnosti vznikla stěžovateli podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[3] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) usnesením ze dne 8. 1. 2026, č. j. 9 As 180/2025-23, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a jeho návrh na ustanovení zástupce (výrok II.) z důvodu, že kasační stížnost je návrhem zjevně neúspěšným ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. V řízení o žalobě totiž městský soud usnesením zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků (kasační stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta usnesením NSS ze dne 31. 7. 2025, č. j. 21 As 95/2025-19), a stěžovatel v následné opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků zjevně netvrdil nové skutečnosti, které by mohly odůvodnit jiné rozhodnutí.

[4] Za této situace byl stěžovatel usnesením NSS č. j. 9 As 180/2025-23 rovněž vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků (přílohy k zákonu o soudních poplatcích) činí částku 5 000 Kč (výrok III.), a aby ve stejné lhůtě buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok IV.).

[5] Uvedené usnesení zahrnovalo poučení o následcích nevyhovění některé z výzev. Stěžovateli bylo doručeno dne 15. 1. 2026 (doručenka na č. l. 24 spisu NSS). Posledním dnem lhůty 15 dnů pro zaplacení soudního poplatku byl proto pátek 30. 1. 2026. Stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil. Dne 19. 1. 2026 pouze podal novou žádost o osvobození od soudních poplatků, v níž podle svých tvrzení uplatnil nové skutečnosti zpochybňující závěr o zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud připomíná, že jsou-li ve stejném řízení podány opakovaně žádost o osvobození od soudních poplatků nebo návrh na ustanovení zástupce, soudy jsou o nich povinny rozhodnout pouze v případě, že obsahují nové, dříve neuplatněné skutečnosti, které svědčí např. o změně poměrů účastníka řízení (např. rozsudky NSS ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007-150, ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65, ze dne 22. 1. 2015, č. j. 8 Afs 201/2014-13, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015-12, ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 256/2016-13, ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 92/2018-17, nebo ze dne 9. 12. 2019, č. j. 6 As 201/2019-39; rovněž nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, bod 17). Byla-li však žádost o osvobození od soudních poplatků zamítnuta pro zjevnou neúspěšnost návrhu, je obecně vyloučeno, že by tento důvod mohl být s časovým odstupem posouzen odlišně (např. usnesení NSS ze dne 2. 8. 2023, č. j. 7 As 126/2023-25, bod 5, nebo ze dne 9. 10. 2025, č. j. 9 As 128/2025-18, bod 4). Právě proto nebylo třeba rozhodnout ani o opakované žádosti stěžovatele.

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek, Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., který stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2026

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu